

The Project Agility Profile

- en mental modell för enkel klassificering av projekt

Hur vi tänker kring begreppen är helt avgörande för hur vi spontant reagerar och formar idéer. Genom att klassificera projekt med hjälp av enkla begrepp är det lättare att förmedla viktiga förenklingsprinciper inom krav och processarbete, så att både teamkänslan och kreativiteten ökar.

Kravexpert & Förändringsledare,
Utvecklar & Genomdriver effektiva
Agila Metoder & Arbetsprocesser,
Expert inom Modellering &
Visuell Kommunikation

Jag har ofta upplevt situationer där avsaknaden av en enkel modell för att skilja på olika typer av projekt, har varit en orsak till svårigheter att etablera en agil "good-enough"-mentalitet bland deltagarna. En klassisk fras från början av 2000 (hämtad från verkligheten i ett stort företag i västsverige) var:

"RUP är så stort att man drunknar i alla dokument"...

"Rätt använd är RUP en förmodadabel iterativ, strukturerad och modelldriven process med alla möjligheter att vara snabb, smidig och agil!"

RUP var och är produkten av ett stort antal hjärnor och enorma mängder av sunt förnuft och verklig erfarenhet förpackad i en massivt länkad applikation. Nyttiga och spännande kompromisser gjordes på vägen och enormt arbete lades ner på att utveckla kurser och massor av böcker skrevs (både för att hjälpa användarna, men givetvis också för att skapa karrärsteg för hjärnorna bakom tänket...).

Men man missade det mest grundläggande användartänket och det viktigaste problemet adresserades inte tillräckligt effektivt:

HUR skall jag kunna skära och plocka ut det som jag verkligen behöver?

Mängder av omogna processutvecklare försökte köra RUP genom att använda alla mallarna och hela processen oavsett om projektets storlek.

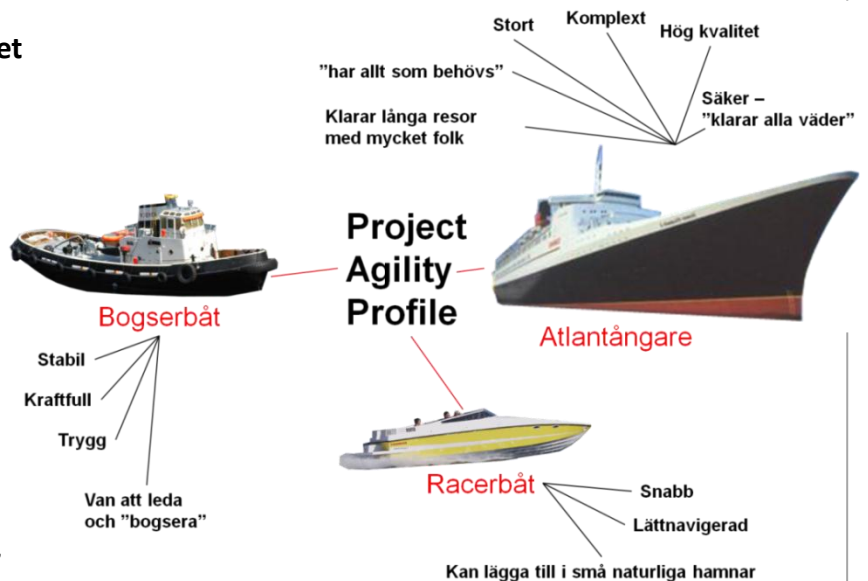
Vi vet ju alla att det är lättare att lägga till information än att kapa bort redan existerande arbetsprodukter.

Om man skall ta bort något måste man ju verkligen sätta sig in i och förstå enheterna, annars kanske man tar bort något väsentligt, eller hur?

Jag är övertygad om att om gänget bakom RUP hade ägnat lite tid åt att skapa några lightweight alternativ enligt ovan, då skulle vi idag inte prata så ivrigt om EssUP, SCRUM etc...

Gör nu tankeexperimentet att RUP-gänget hade skapat en startsida där processingenjören eller projektledaren vid projektstarten var tvungen att välja mellan de tre agilitetsprofilerna och att antalet dokument och processflödet hade presenterat utefter detta val. Hur tror du användningen skulle sett ut då och hur många RUP kaos projekt skulle man kunnat undvika?

Jag tänker mig en agil "racerbåts-RUP", styrd av en fascilerande ledare med innovativa och prototypdrivna kravspecialister, arkitekter, testare och utvecklare,. Teamet tar eget ansvar för sin iteration och visar upp resultatet av sitt arbete efter varje iteration. Iterativ utveckling var en hörnsten i RUP, men drunknade i alla dokument och regler! Glöm inte att FÖRENKLA och frigöra kreativiteten genom ökat eget ansvar!

Det finns flera sätt att dela in projekt med avseende på agilitet. Exempelvis "Hare – häst – Elefant", eller "Elefant - Apa".

Jag brukar välja "Racerbåt - Bogserbåt – Atlantångare" som ger en enkel koppling till logistik, "lastförmåga", "hastighet", "storlek", "antal i båten" etc....